

311325

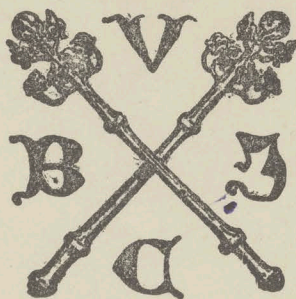
kat.komp.

St. Druki *Molod*

Biblioteka Jagiellońska

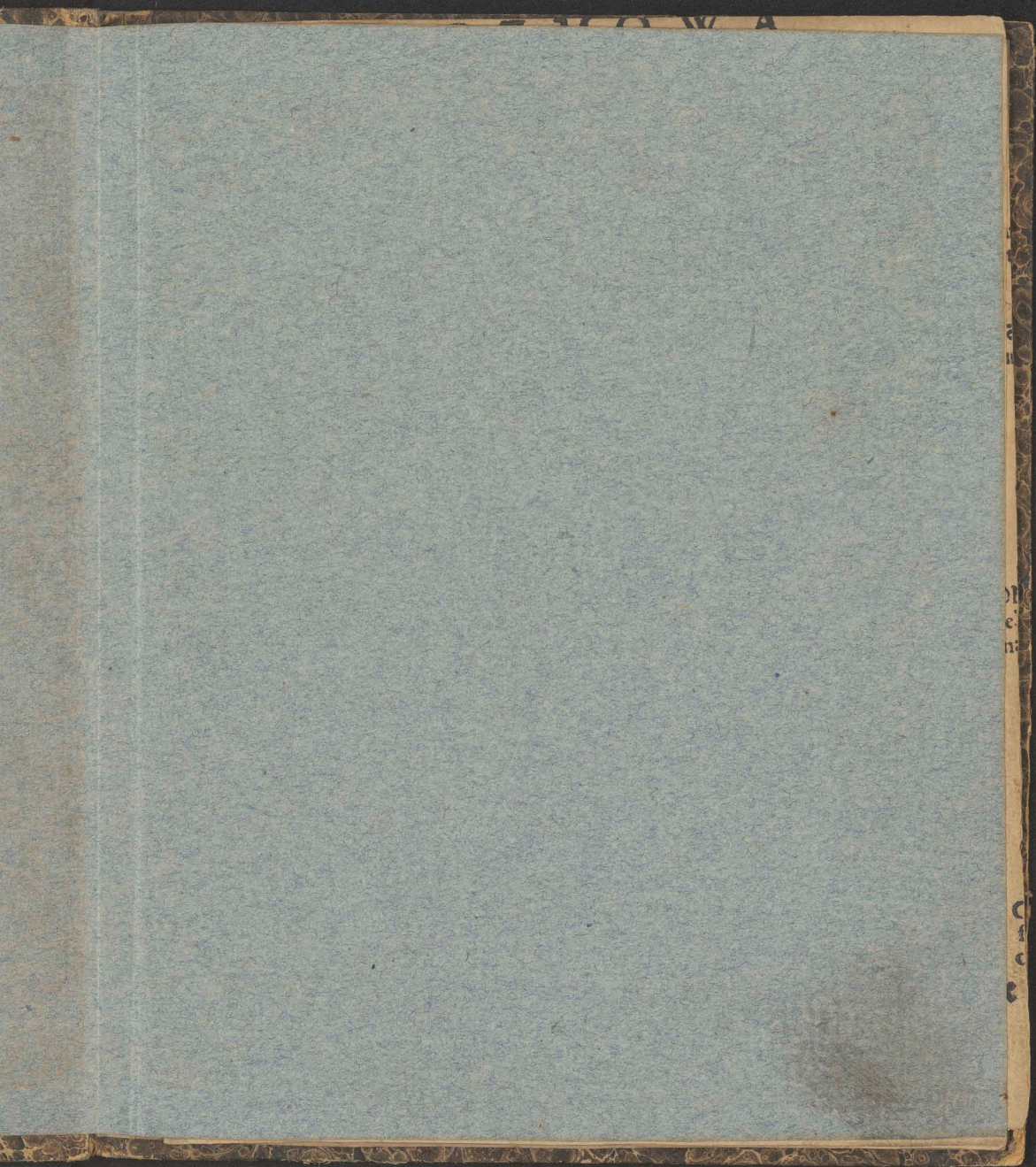

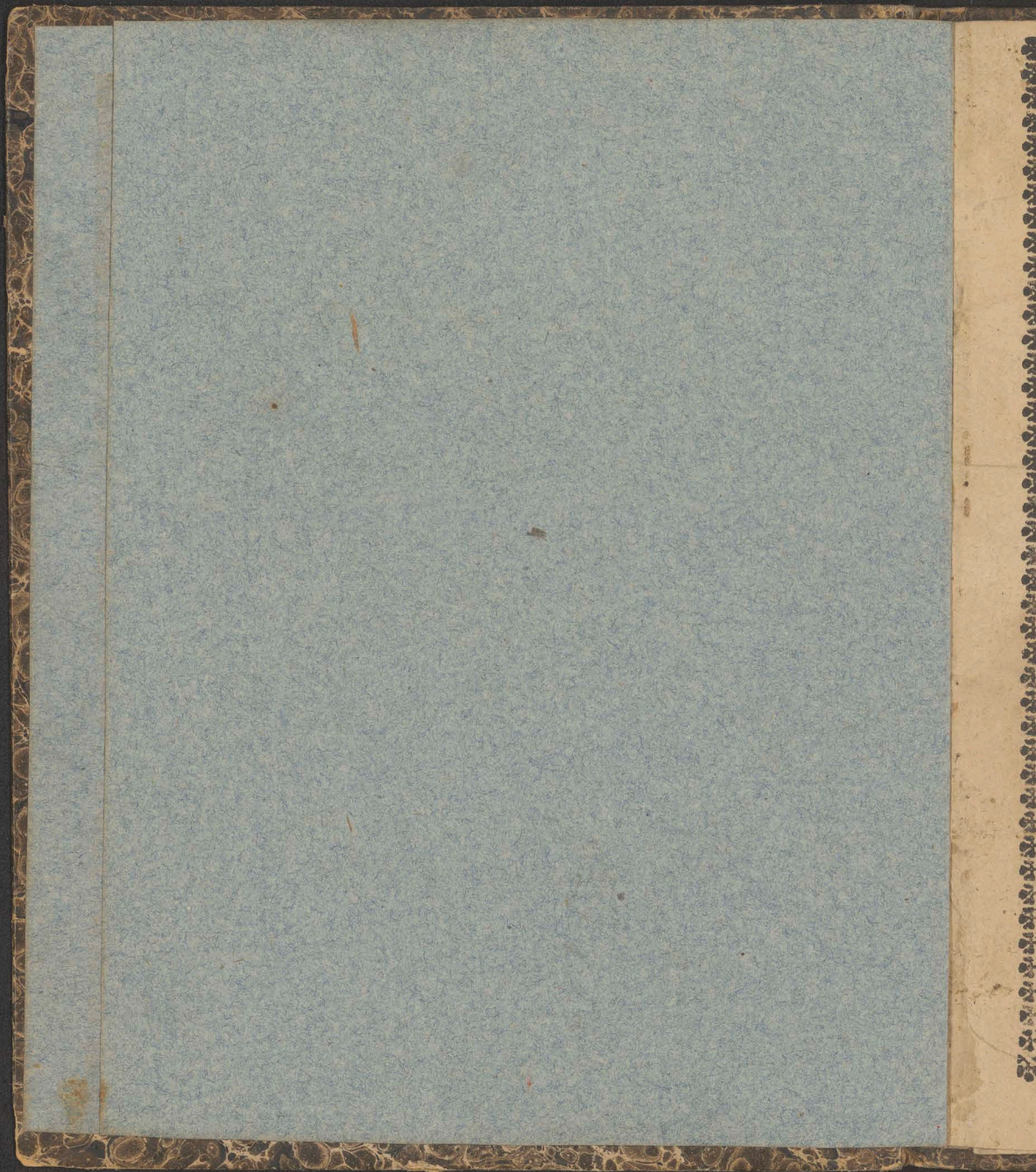
stdr0004877

311325

I St. Druki

ROZMOWA
PODROZNA

PIELGRZYMA Z TVRODZICEM.

Przy ktorey Oyczyzna nasza Polska na
ciężkie vrazy swoje vtyskuie,

w Roku 1613.

Omnibus bonis expedit saluam esse
Rempubicam. Phil: 13.

A. W. O.
Cic. de Somnio Scipionis.

Sic habeto, omnibus qui patriam conseruaue-
rint, adiuuerint, auxerint, certum esse in cœ-
lo ac definitum locum, vbi beati æuo sempis
terno fruantur. Nihil est enim illi Principi
Deo, qui omnem hunc mundum regit, quod
quidem in terris fiat, acceptius, quàm consi-
lia, cœtusq; hominum iure sociati, quæ ciuita-
tes appellantur.

*Wihle Daimiria wiedehy profitor
Gdr orienam Ktuzim Starovoyezel*

341325

I H. D.

R O Z M O W A
PIELGRZYMA z TVRODZICEM.

Pielg: Pomaga Bog Cny mezu/dokad to patuiesz ?
Turo: Do Wársawy ná scym: á ty tez skad wedruiesz ?

P. Ja z Niemiec/ze Wloch/3 Turek: y z rozney kráiny.

T. Wiera: toć tu iuz iákie vstýže nowiny.

Bo w roznych kráicach bedac mogles stýžec sílá/

Prože plużyli w támtých kráicach zgodá milá ?

Unb pořoy řwiety spolnie ieřli záchowuia /

Albo rozruchow wnetrzných ieřeli nie knuia ?

P. Rozruchyć byly miedzy roznyimi narody /

2 wielkie sobie w zaiem pořynily řkody.

Lecz milej zgody w swoich páńřtwách pořzegáia

Poddańřtwo Krolom winne swoim oddawáia.

T. Szczęśliweř to Kroleřřtwo/ gđzie zgodá pánuie/

2 řwiete pořuřenřřtwo z miłořćia spolkuie.

P. Toć prawdá: bo támiáko mur żeláźny stoi/

Nieprzyiacielřřkich řturmow żadnych řie nie boi.

Przeroc Agesilaus Filozof veřony /

Czemuby Sparta murow nie miáá / prořony 2

Vřazawřny ná zbroyna mlodź sercá zgodnego/

Ci řa (powieđział) murem Sparty miářta tego.

Dawáiac znáć/ że żadna twierdza opátrznieřřa

Kze řpospolita być nie moře/ ni mocnieřřa/

Żáć gdy obywatelom zgodá řie otoczy/

Iuz nieprzyiaciel żaden oney nie okroczy.

Carze y mady Solon niegdy zopytány /
Jakby Miasto stac mogło wcale z swymi Pány ?
Powiedzial : gdy poddani beda Drzedowi
Postusni swemu / iako pewnemu wodzowi.

T. Dosć madrze powiedzieli : bo dobrze baczymy /
Jak wiele Państw zginelo za nie postusnymi.
Jak wiele Krolestw padło za wnetrzna niezgoda.
Tac nieprzyziaciel miastá wywraca pogoda.

Kto slawne Macedonskie krolestwo wywrocil :
Kto Rzym on stary w popiol tak czesto obrocil :
Kto Węgierskie na czesci tak rostargnal państwo ?
Dasz niezgoda / nieswornosc / y niepostusienstwo ?

P. Prawdac : bo kiedy wiatry z soba sie zbiiac /
Morze naspokojniejszy z gruntu wywracacia.
Tak gdzie ieden drugiego naiazdami dusi /
Juztam Rzeczpospolita duze chramac musi.
Swlascza gdzie Przelozonych za nic sobie maia /
Ua prawa / y na boiazn Boza nic niedbacia.

T. Strach przijacielu wspomniec tamte przeszle czasy
Coz patrzac na dzisieysze te nasze niewczasy ?

P. Albo z nowu tu iakie dzieia sie rozruchy ?
O Kofosu iakimsi byly v nas sluchy.
Lecz zaden z nas niewiedzial / coby Kofos znaczil /
Dobrze zem tego ciebie spytac nie przebaczyf.

T. Bogday on nigdy nie byl na swiecie slychany /
Nie ieden do rbostwa przenie jest przygnany.
Y wszyscy nie czegosmy w nim oczekiwali /
Jedno ze juz vpadek na nas sie obali.

Kadbym

P. Kądbym wiedział Kokoſu energia tego/
Powiedz proſze cie/ że też nauczę drugiego.
T. Serceć mi wprawdzie mdleie od żalu wielkiego /
Pomniac iak wiele Kokoſ ten nabroił zlego.
Jednak abym dogodził w tym żądaniu twemu /
Powieści krotko sume/ iak bratu mitemu.
Kokoſ od rokowania wedle naſzey mowy
Wziął ſwoie imie/ aleć niewiem z ktorey głowy.
To tylko że dla tego ieſt poſtanowiony /
Abey przezeń porzadek praw był naprawiony.
Lecz dla ſwey woley ludzkiey miaſto tego rzędu /
Przybliſiny wſzyſcy bārzo do wielkiego błedu.
Bo gdzie o pokoj mieli rādzić poſpolity /
Zeby był w cale chowan/ iako wianek wity.
Tam ſie (ſtrach aż powiādac) ſyn na Wycā ſwe° /
Ociec na ſynā rzucił do mieczā oſtrego.
Synowiec do ſtryiā/ ſtryi do ſynowcā zmierzyl /
Niejedē wnuk dziādā/ dziād wnukā w bok vderzyl
A brāt we krwi brāterſkiey ſzable ſwa omoczył /
Pobratyn pobratynā w łodz Charontā tloczył.
Slugā na Pānā woſtka/ Pān na ſluge zwodził /
Ciāki ſtrach na ten czas po nas wſzytkich chodzil.
P. Nie przerywāiac rzeczy/ też ſie v nas bylo
Nie co roſterkow miedzy Pāny zaburzyło/
Przedſie nie iak ſie one z ſoba przeciwiały /
Skad nawātnoſci niezgod ta w nichno vſtāły.
T. Wiec my w tym zawichrzeniu/ iakoby orili/
Głowy ſwoie zwieſiwſzy bez rādy chodzili.

Licen
terior
mus.

Ze krew

Ze trew swoia własna/ trew swoje wytażala /
Z iakim zalem Oyczyzna na to pogladala /
A w iakiey twarzy byla Rzecz tez pospolita/
Gdy nad ona wisiala plaga znatomita.
Ciezka rzecz wprawdzie zginac od rak poganina/
Lez ciezka Matce vpasc od własnego syna.

iora
era a
quam
isi.

O Matko mila/ mialas dosc kłopotu z soba/
Gdy twoie dziatki mary stawialy przed toba.
Do inszych Panstw stad ciebie przemieszly byty/
By Krola poboznego cnoty nie bronily.

P. Wielka to jest rzecz / Pana miec swiatobliwego /
Bo Pan Bog przy nim mieszka/ y bronil od zlego.
Do tego iesli madry/ Panstwo nie vpadnie/
Choc pod czas sie nachyli/ on podeprze snadnie.

nia
igna
tur.

Dobrze Aristoteles iako madry mowi/
Gdzie Filozof zasiada/ tam miejsce rzadowi.

T. Mamy za co dziekowac Bogu wszechmocnemu /
Ze tak madrego Pana dal Panstwu naszemu.
Nie w iedneyze pracowal on Mlodosnik twodze/
Gdy z nami zginac przyszlo/ Oycyznie niebodze.

P. Slychac po wszytkim swiecie/ o tych ie^o sprawach/
A iak sie czesto po ci w Marlowych zabawach.
Jak rosterki domowe madroscia miarknie/
A iak swa rada zdrowa vrazy leknie.

Zastawiaiac pierkami zlym nastepcom droge/
Broni swe Panstwo pedzac od was wselka trwo

egre
us.

T. Wierze/ ze n^o bedzie pelno Cney roboty iego/ (ge.
Przez ten czas bowiem w sztyel panowania swe^o/
Czesto

P.

T.

Często z swych nieprzyjaciół głównych triumfuję:

Nie ieden teraz iemu ze wstydem holduje:

Carom Moskiewskim klądzie on na nogi petą:

On Tatarskie Carzyki wiezi/ y Książetą:

On zamki/miasta/ dawno od przodków stracone

Odbiera/ wielka mocą dobrze opatrzone.

Sprawni mu zaś Hetmani więźnie oddawają /

Y zdobyćne chorągwie pod nogi rzucają.

Zgoła ieżże mu Polska rownego nie miała/

Jako od Cnego Lecha z początku powstała.

W zaiatrzeniu wnetrznym/ czym państwa wpada

Miastoty/ wolności/ prawa sie łamią.

On sam tylko swa głowa wstawnie pracuje/

Pokornym łaskę daje/ wpornych strofuje.

P. Toć jest prawego Krola/ kiedy sie zachwieje

Rzeczpospolita/ bądź też w wciściach truchleie/

Zabieżeć iey ratunkiem zgubie znakomitym/

Przyniesć też zdrową pomoc dobron. pospolitym.

Po polite/ niż zdrowie swe/ bierzciey miłowac:

Wszystkie rozruchom drogi mocnie zastepowac.

Wiec trzeba Pana Boga zań wstawnie prosić/

Y nie wstawac serc swych ku niemu podnosić.

Wamci to blogo/ Krola ze takiego macie /

Za ktorego staraniem w poioiu mieszkacie.

T. Pewnie prosimy zawsze Pana w sechmocnego /

Za dlugie/ y szczesliwe Panowanie iego.

Bo wszyscy byśmy byli inż osierocieli/

By tymi czasy Krola takiego nie mieli.

Quid n
victis c
lori

(ia/

Clemen
Regia v
tus.

Regium
succurre
lapis.

Salus pu
ca priuat
preferen

Oto y dziś ná iákie zániosto sie rze ży /
Nie będzie Bo/kiej lá/ki/ Krolew/kiejli pieczy /
Bárzo sie ná vpadeł Oyczyzná pochyli.

P. Sroy Brácie. Ktości ieży/ y zálošnie kwili.

T. X ia iuż dawno słyše ten pláż táł surowy/
Lecz niechciáłē tey przerwác podroznej rozmowy.

czyzná. Ach/ách/ách mnie trápionej/ách/ách mnie niebodze

P. Powiedz mi tys tu świádom/ kto táł stęka srodze?

T. Oyczyzná nášá miła ieży vtrápióná/
X páralizem niemal wšytká zárážona.

czyzná. Ach ách nádemna nedzyna zmituy sie moy Bože.

P. Proše/ iáť sie páraliz w czteku poznác može ?

T. Ze trzech miar/ to nabárzিয়ে ia tobie wyłoże/
Tylko že čásu ná to niemáło náłože.

trwoży
k pára.
1.

Pierwsza/ iesli od duše oddzieli sie ciáto/
Już od tad dušy wiecey nie będzie słucháto/

ima mē
orum res
2.

Oná zaś iáko Páni władác im nie može/
Już tam pewnie páraliz vstal swoje tože.

Na przyklad/ Páństwo iákie/ lub Rzeżpospolita/
Jest iedno ciáto ná kštált człowieká vwita.

Ktorey niebieſki Tworcá ná kštált duše dáie /
To jest swe Pomázáńce/ Káplany podáie/

By świátłóš cia rozumu one ošwiecáli/
Modlámi y náuka zdrowá pošiláli.

Ludith. 8.

Ktorem Judyth : Poniewaſz stárſzymi iestešcie
Wy miedzy ludem Bozym/ sercá ich podniešcie
Nowa wáſza/ gdyž ná was záwiſtá ich duſá.
Przeto Rzeżpospolita/ iáko rzeż przystuſza /

2iby

Abby ná Duchowienstwa rádziejie przestawała /
Ktorego nauka zdrowa iesliby wżgardzała /
A Káplani od zlych drog nie mogli hánować /
Bez pochyby paraliż musi w niey pánować.
Bog mowi do Moyżeszá. Ktoryby zdrowego
Nie sluchal roskazania człowiek Káplanskiiego /
Niech śmiercía vmrze / tak zle zniešiesz z Izráelá.
Pátrzy iáko Káplán wższon iest od Stworzyciela.
Druga / gdy síly mnieysze wietszych nie slucháia /
Kozumu / Woley / ktore onemi wládaia.
Wola chce / áby nogi swe ciálo nošily:
Kozum teź rekom rádzi / by głowy bronily.
Czóm / by co iest dobre / á co zle pátrzály /
Džóm / by stáršyeh swoich porády sluchály.
Jezykowi / by dobrym nie wvlačzał sławy.
Kiedy tego nie czynia / iest paraliż práwy.
Tak teź Krol wláśnie bedac głowa páństwa swe^o /
Gdyž sie wšyscy poddáli / pod wládsa onego.
Chce / áby z nim poddáni gránic rozšerzáli /
Chce / áby iego w šrankách nie odstepowáli /
Chce / áby swoich zlotych bronili wolnošci /
Moskalow buczne czolá skládáli z hárdošci.
Wola ich / zámna / zámna / meźni Witezowie /
Cyczyzny swoiey miley wielcy kochankowie.
Obiecuiać im zá to / wdzięcznošć od Cyczyzny /
Od siebie Dignitarstwa / od Boga rok żyzny.
Ná ten powab Krolowški / gdy oni niedbáia /
Juž záperwne paraliż ná čiele swym máia.

Deuter
Obedi
Prapo
vestris

Drugi
parali

Appeti
tation
reas.

Virtuti
premiu
honos.

Bo gdzie synowie nie są posłuszni Oycowi/
Już zapewne wpaść tamtemu domowi.
Bo swawola w tej tropy zbytńia następuje/
Dá czym ozdoba domu w szelka wstępuje.
Burdy/swary/ niezgody/tam się zaśiewaia/
Wnetrzne boie/ y mordy srogie wyrastaia.
A gdy Oczyżne swoje beda tak ruszali /
Lada ja wiatrzyć z nimi pospolu obali.
Leż gdzie jest posłuszeństwo/tam miłość y zgodá/
Tam mestwo/ tam zwycięstwo/triumfom swobo
Scipio Dacny/kiedy Afrykę woiował/ (dą.
Jż miał nie wielkie woystwo/ieden go strofował/
Kzerze mu : widzisz meze te moje we zbroi /
A te wieże wysoka/ ktora w morzu stoi/
Gdybym rozkazał/aby ná one wstąpili/
A stamtąd pedem wielkim do morza skoczyli/
Zadenby takim nie byl/ coby zdrowie swoje
W tym morzu nie zatopil/ ná skinienie moje.
Wiedze tedy/ nietylko Afrykę zwoiowác
Moge imi/ ale świat w szycę opánowác.

P. Godná tá rzecz záprawde byla wielkiey chwaly /
Ze tak niewielki orszak byl w swey cnotie staly.

Alle ktoż kiedy proşe dla przesliczney cnoty/
Nie podeymie ná swiecie nacięszey roboty :

T. Trzecia/ jezeli członki soba nie wladaiia/
Ni drugim pomagaiia/ ráczey zaśladzaiia.

Ná przyklad/ Woystá iákie/ ktore sobie slawy
Wiczyzney nabywaly przez trwawe zabawy/
A ktore

urū pro
amori.

lit in
a viri

ci inat
lijū.

Y ktore swey Oyczyźnie dobrą przyspárzáły /
Do slawy swemu Pánu droge torowáły.
Jesliby kiedy one z rancoru iákiego
Nie chciáły byc poslušne/ woley Krolá swego/
Y onego w zaciágu słušnym opuścivšy/
Oyczyzne swa dreczły/ ná kárk iey wstapivšy.
Juž tam srogi páraliž ná sie zaciágáia/
Bo iuž ná slawe rece ich nie zarábiaia.
Y ná te zarábivšy/ wiecznie vtrácity/
Bo znácznie zápočzavšy iey nie dokończyly.
Y co práwica dzielna Pánu zgotowáły/
To vpornym odeyściem iemu z rák wyrwáły.
Juž maš/ o což mie proší/ zebymci powiedziat /
Jáť páraliž maš poznác/ bedziész dobrze wiedziat.
P. Južem ia teraz medršy/ z tych powieści twoich /
Lecz z nowu brácie iákiš stwierť do všu moich
Przylátywa/ y láment z pláčzem žalostíwy.
Ach/ách/ách weyžrzy ná mie/ Bože litostíwy.
T. Wšákemci iuž powiedziat/ nášá lámentuie
Oyczyzná/ y ná swoich Synow vtystuie.
P. Przecz táť srodze nárzekať/ kiedyby to wiedziéc.
T. Moglbym nieco o bolu iey tobie powiedziéc/
Ale nie táť iáko ten/ co go wiecey boli.
Przeto daymy rozmowom pokoy temu gwoli.
P. Ta twoiá ráda nie mniey/ mnie sie podobála/
A táť sluchaymy o co bedzie nárzekála.

B ij

Ach/

Exi-
proba

Oczy

yma
caie.

Ach/ách mnie niešťzesliwey/ách/ách mnie niebodze/
W ciešťkich wcišťkach moich/ ách boleie srodze.
A dlugoz Matce swoiey/ o mili Synowie
Deptać swemi bedziecie nogami po głowie ?
Dlugoź bedziecie zdzierać ze mnie śháty moie /
A nádemna ro/pušťeząc surowosci swoie ?
Czym was dla tego w swoim żywocie poczeła /
Abym iáko od dziatek iášťczoreźych zginela ?
Czym was dla tego w ciešťkiey rodziła gorzkości /
Zebyście w śhytkie moie wygrzyzły wnetrzności ?
Czym was dla tego ná swym tonie piástawála /
Abymie srogosc wáźńa ná kólá wśadzała ?
Czy dla tego kładzicie ná mnie perá / wici /
Zeście w pieluști byli odemnie powici ?
Czy dla tego chleb / napoy / zgeby wydzieracie /
A máietności wśhytkie z rak mi odbieracie /
Dem was pierśiami swymi pilnie wychowála /
A w mlodości dostátkow wśelkich dodawála ?
Hey dziateczki me mile / czemu ták dzialacie /
Zá dobroczynność moie złościa odplacacie ?
Gdzie dla Boga wáś rozum ? gdzieście to widzieli /
Abym Synowie Matce zlym oddawác mieli ?
Nie tegom sie ia po was wprawdzie spodziewála /
Gdym was miluchno ná swych rełách piástawála :
Rozumiecie ze záwśe mnie bedziecie bronie /
A od wcišťkow wśelkich gótowi ochronie.
Lecz teraz dobrze czuie / ze miásto obrony /
Ná mnie swa Matke z káźdey śturmuiecie śtrony.

Sal mi

etas fe-
tatem

ficij ac-
i me-
esto.

rato ho-
e terra
s nil
t.

3
3
P
A
E
M
E
3
B
3
E
B
B
A
E
3
B
A
E
N
B
U
Ja
P
D
C
H
A

Żal mi/ żal mi serdecznie/ o dziateczki tego/
Żem kiedy wam dawała z pierśi mleka swego.
Ponieważ mnie nietylko wyzuwacie z włości/
A co cieśza/ lupicie z dawney poczciwości.
Snać was dla tego m świętych cnot ia nauczała /
Abym miasto pociechy za was sie wstydała.
Snać dla tego pánientom gwałtem wstyd rumiány
Z twarzy/ y z głowy wieniec zdzieracie rozány /
By także z głowy moiey Krolewska koroná
Ze wszytka iej ozdoba precz była zlupioná.
Snać dla tego niewinnych z dziewictwá zwlekacie/
Brzydka ná nich mástkaré nieślawy wdziwacie/
By sie Duchy niebieskie ná was oburzyły /
A mnie z wámi pospołu do piekła wtraciły.
Snać dla tego Matrony Cne od was zelzone /
Z poczesnego záwicia/ z háńba obnázone/
By bezecni Pohánicy ze czci mnie zlupili //
A ták zelzona swiátu w posmiech wystáwili.
Snać dla tego porwawszy Męzátki wczciwe /
Nád nimi wypelniaćie żadze swoje chciwe /
Bym ták ze wszytkiey sławy będąc obnázoná /
Ná wieki wieczne z swiátá precz była zgládzoná;
Ják Beniáminowe bylo z Izraéla
Pokolenie zniešione/ od Boga Mściciéla/
Dla obelžoney tylko iedney białey głowy.
Coż dla wielu/ná mnie Bog nie będzie surowy?
Hey dziateczki pomnicie żem was porodziła /
A wielkie bole rodząc dla was ponosiła.

Sero
Phrye

Flagiti
turpis e
tus.

Deus v
dex sc. d
Iudic. 2

Już

Już lat tysiąc sześćdziesiąt y dwi iak was rodze /
Y iak w nieprzyjacielskiej posoce też brodze /
Nie szczem nie dzwigala takowych ciezkosci
Na sobie / y tych morderstw / gwałtow / zelzywosci.
Chociaż dosć wielkie trwogi od Pogan bywały /
Gdy ich ogromne vsy na mnie napadaly.
Latwiem ich iednak z karku znaśala swojego /
Doświadczał nie raz brzydki Bysurmiánin tego.
Lecz z wami dziatki niewiem iakbym poczac miała /
Ktorych z drugimi pod tąz watroba chowala /
Mogłabym Braciaż wásza przeciw wam porużyc /
Y wšytke wásza síle vporna pokrużyc.

ara sibi
ouerca. Lecz krew nie wodá / nielza iedno prosić Bogá /
Aby tá wnetrzna byla vgašona trwogá.
W prawdzie czasu Kokošu miałam wielkie trwogi
Y bázom sie boiala o vpadek srogi.
Jednak takich ciezarow w ten czas nie vznałam /
W głowie tylko nieznośne bole vcierpiałam.
Gdy Máiestat Krolewski sobie znieważywšy /
Na Krolá vderzyli poddaństvá zábywšy.
Krolewskich w ten czas iednak dobr nic nie šarpáli /
Przy práwách / y wolnościách swych wšyscy zostali.
Lecz wy Krolewskie miásta / grody / zamki / dwory /
Wsi / tributá / cynše / cla / župy / y pobory.
Władze wšelka / y wšelkie Kzadcom postušeństvo
Odcieliście / á niemal Polskie wšytke państvo.
Minenda
á Regi. Na poważność Krolewška nic wzgledu nie máiac /
Máiestat iego lzycie dobrá odbieráiac.

Sladze

Skądże wam prze Bog żywy proszę zapłacone
Moga być te to wasze dlugi zasłużone?
Ponieważ sami wshytie dobra w garści macie/
y przychody Krolewskie sobie wybieracie?
Skąd na zapłate zebrać wam sumę pieniędzy/
Gdyż jesteście dość nasiłali szpitalow/ y niedzy?
Nad wstawy zwyczajne czynsze niestychane
Wyciągając/ znedźili v bogie poddane.
Już y Kościelne dobra prawie są zniszczone /
Ktore w Kokożu namniemy nie były ruszone.
Nie pomniac że to waszy przodkowie nadali/
Na chwale Bogu/ wiecznie ie ofiarowali.
Káplanom slugom Bożym z garści wydzieracie
Dochody/ na potrzebe swoje obracacie.
Hey Dzieteczki w/pomniacie/ że na majątności
Duchowne kto obraca żadne swe chciwości /
Nie vzyie z pociecha wielka dlugo tego /
Bog na duszy na ciele predko starze iego.
O lupiestwo Kościelne strodze był starány
Heliodor od Bogá/ y biczmi chlustány.
y kto Káplany Boże nie ma w včciwości/
Ten Chrystusowey nigdy nie vžrzy swiátłosci.
Bo onych Bog nad všemi včcił Aniolámi /
y onym dal moc v šelka rzadzenia Krolámi.
Oni są miedzy námi/ iák żoładek w ciele/
Stámtad síly/ y mocy nábywacie wiele.
Jeśli żoładek od zlych potraw záboleie /
Cíáło by násilniemy se zárazem zemgleie.

Nullū m
impunitu

g. Mach.

Qui vos
spemittit
iper...

Nie

Nie chelpcie sie też mowiac/ze/ my/ my bitemy

ope di
nihil
us.

17.

tis vo
as stat
impe

rea liber
fuluo
ciosior
o.

do opti
s magi

Harda Moskwa/ y one ná powal ścielemy.

Kścieża wam do zwyciestwá mocy dodawáia/
Gdy rece swe w modlitwách k niebu podnaśáia.

Kto bowiem Jozemu dodał w bitwie meštwa/
Y z Amáleka odnieść dopomogl zwyciestwá ?

Czy nie Aaron/ y Hur/ kiedy podpierałi
Rece Moyżesza/ y z nim do Boga wołáli ?

W Kokożu Sláchtá právem swym sie obrániáta/
Y ná wolnościách gwałtow żadnych nie cierpiáta.

Lecz Wy dziateczki moie/ im następnicie//

Gdy ich poddanym/ co sie podoba/ bierzecie.

W miáštách Priuilegia w swoiey wadze stály/

Alle sie teraz bárzo od was potamáty.

Gwaltow y morderstw slycháć ná ten czas nie bylo/

Teraz sie wszystko iemi Pánstwo nápełnilo.

Powazne Senatory w ráde przypuszczáli/

Y onych rády zámwse chetliwie slucháli.

Teraz by kto nalepiey radzil/ nie sluchacie/

Ná ich pytania śábla swa odpowiadacie.

W ten czas Wolności zlotey popravic žadáli/

Y práwá dawne w swoie klube náciagáli.

Teraz niewola wieczna ná wšytkich wlecżecie/

Gdy sady/ práwá dawne/ nogami depećie.

Tám niedbáte Starosty wyrugowác chćieli/

Porzadne ná ich mieysca postanowić mieli.

A Wy nie vpátruiać Starosty žadnego/

Ni Oycá/ brátá/ Śwágra/ ni dziádá/ starego.

Wšytz

Wszystkich znosićcie/ na ich miejscu sie sadzając/
Rozdajcie chleba wszystkim.

Tam pokoy pospolity wzruszyli nowoscia/
Wyscie w szlachcie napelnili brzydka swa strogoscia.

Tam poddanym zywosci ledwie ktorym wziali/
A wyscie wszystko wszystkim niestetyz odiali.

Tam bylo ubogiego od Pana rozeznac/
Waszym wydzierstwem Pana od chudziny nieznac.

Tam swowolenstwem wszystkie sciezki zagrodzili/
Wyscie w wszelkie swowoli drogi otworzyli.

Tam cnych kaplanow mieli w wielkiej wesciwosci/
Wy macie ich za blazny/ wyrzadzajac zlosci.

A dla Bogu dziateczki/ coz my to dzialamy/
Pastersza przed owcami plasac przymuszamy?

Wiedzac/ ze wiele dziatek bestye zszarpaly/
Kiedy Elizeusa lystkiem nazywaly.

Dal mi/ zal mi serdecznie o dziateczki tego/
Sem z wami nie zazyła fortelu onego.

Gdy dziateki Cyperyjskie z Frankow wciekaly/
Do miast/ Matki onym drogi zabiezaly /

A wstyd swoy przyrodzony na strone pusciwby/
Wlazonaly swoje imiona odkrywby /

Do kad (krzykneli) glupi/ do kad sie sypiecie z
Czy wam taino/ zeznowu tu wnisc nie moze cie /

Skad natura raz tylko wam wsem wynisc dala?
Cial predko ona mlodz nazad sie porwala.

Dal mi tedy serdecznie/ o dziateczki tego/
Sem w ten czas nie wzyła fortelu takiego.

C

Non est
benda o
ho mal.

Non est
cui maj
parere n
sorem.

4. Reg.

Gdy

Gdy początki swe sławne inszym porzuciwszy/
 Krwawe poty/ y dzieła w Mostwie opuścivszy/
 Názad do mnie do Polski hurmem sie wracali/
 A swe wszystkie zwycięstwa w błoto zágrzebali.
 Pewniebyście ze wstydem wielkim z nowu byli
 Do roboty zaczętey z chęcią sie wrocili.
 O iakabym z tad radość/ y pocieche miała/
 Gdybym przy Pánu swoim robiac was widziála/
 Ono droga wiadoma go zaprowadziwszy/
 Na Stolicę Mostkiewską porządnie wsadziwszy/
 Dodawacie/ iak pśczółki máłce swey/ żywności/
 Broniac y ochraniajac od wszelkney trudności.
 Tam kilkoletney pracy dzieła oddawacie/
 A zdobyć mu obfita pod nogi rzucacie.
 Korone mu dáiecie Cárstwa Mostkiewskiego/
 Aby on koronował Władysława cnego.
 Co skończymy szczęśliwie sławni boiownicy/
 Krolá odprowadzacie do Polskiej Stolicy.
 Za swe postugi krwawe/ odnoście dzieła
 Od Czczyzny/ nagrody od Krolewskiej reki.
 Dzieiopisze w troymiki imioná wkładacie
 Wáże/ y ná kráy świata one odsyłacie.
 Taby wszystko/ dziateczki/ was mile podkátó/
 By sie bylo w zaczętey sprawie meźnie trwátó.
 Lecz wy nieprzyiacielá tylko rozdrażniwszy/
 A rzeczy záburzonych dobrze nie zložymy/
 Na mnie sie Máłke swoje wšyscy obrocili/
 A krzywdami cięskimi wszystkie obtoczyli.

Lecz

utna defē
o tutiffi
a:

plus cur
ns vicit.

amam ex
ndere fa
is, hoc uir
tis opus.

ignū lau
e virum
lusa vetat
giori.

inis coro
at opus.

Lec
Do
Du
A na
Dtu
A z g
Jesl
Hey
Kto
A B
Vde
A w
Sto
Pot
Nat
By
Bo
Sto
Ty
Ty
Kac
Już

Nih
pra

Lecz proſze o dźiateczki / długęſz ták trapióná
Do wáſzych reku bede / y z ſlawy lupioná :
Dlugoż w iármie niewoli bede ták ſtekáłá /
Y nápoly w wéiſtách ſrogich vmieráłá ?
Dlugoż gorzkim krzyw d petem dreczyć mie bedźiecie
Y z geby mi wydzierác chleb nie przestániecie :
Jeſli wzięliſcie żywność / weźmicie y zdrowie.
Hey kto mi ſie ná ten pláč / y láment ozowie :
Ktory iuż ſámé práwie niebioſá przeniká /
Y Boſkiego záloſnie Náieſtatu tyká.
Wderza ſie Synow mych vpor o poháńce /
Y w oźieblych Trioniech o grube mieſtkáńce.
Skąd máia ſwa wéieche / á ia žal ſerdeczny :
Potiſz mnie karác bedźieſz / o Boże moy wieczny.
Nátechni Krolá madrego / madre Senatory /
By mi zleczyli ráda ten wrzod bárzo chory.
Bo ieſli w tych wéiſtách niechceſz mie rátowác /
Skądze wiecey ochłody mam iuż ſie ſpodziwác.
Ty ſam wéieczka ieſtes ſierot vtrapiónych :
Ty ſam Pánie obrońca ludzi vtrzywdzonych.
Káczey mie Boże P. Podźmy proſſe przeBog żywy /
Jużci mie ten ſkwirt ſtrapił brácie moy cnotliwy.

Nihil est ex omnibus rebus humanis præclarior, aut
præſtantior, quàm de Republica bene mereri. Cic.

Sześćciana Stanisława Boraw
Co ginie dźwigi chorca

Viri fortes, virtutis præmio, contenti sunt. Cie.

Przeſławnych Przodków naſzych te były zabawy /
Robota krowawa / wieżney dorabiać ſie ſławy.
Dla Oyczyzny ſwey miley / zdrowie odważali /
Krotki żywot / na długą pamięć ſzymarczali.
Kofty / y rany / mieli za wielką zapłatę /
Herby / tytuły ſławne / brali za utratę.
Nie na ten ſold pienieźny zamysł ſwoy ſklaniáli /
Do ſławy wieżney ſobie droge torowali.
Toć to ieſt dzieło ſercá ſpániálego práwie :
W dobrej / a nie w pienieźdzách fundować ſie ſławie

BIBLIOTHECA

VNI V. IAGELL.

CRAGOVENSIS.

Cic.

ány /
tawy

i /
áli.

iali /

Rawie

